

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 1 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 1 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 01/02/09

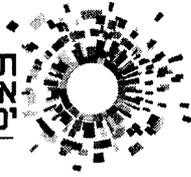
משתתפים: רון חולדאי – ראש העירייה

וה"ה:
ח. אבי-גיא
א. גלעדי
ד. ספיר
א. זמיר
ר. לדיאנסקי
מ. להבי
ש. אגמי
ד. להט
י. דיין

וה"ה:
מ. לייבה, א. בן-שושן, ר. זלוף, ע. אברהמי, מ. גילצר, ע. וינברג, א. כהן
א. לוי, מ. בנימיני, ה. פרטוק, ע. סלמן, ג. בן חורין.

מוזמנים: עמית משיח, סמנכ"ל לקוחות מקאן אריקסון
אסף חתוכה, מנהל אסטרטגיה מקאן אריקסון

רשמה: ישראלה אגמון

על סדר היום:

1. בקשות להקצאת מקרקעין.

2. הצגת תהליך המיתוג לתל-אביב יפו.

1. בקשות להקצאת מקרקעין:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

ישיבת הנהלה.

מה שאנו רוצים לעשות היום בישיבת הנהלה – פרט לכמה נושאים בנושאי מקרקעין שאנו נעבור עליהם, לאחר מכן יש לנו נושא שהוא מה שנקרא- נושא רך.

מר לוי:

למי שלא מכיר את התהליך, כאשר אנו מקצים או נותנים קרקע ללא תמורה, אנו מחוייבים בהליך מסודר שנקרא הליך של הקצאת מקרקעין- על פי חוזר משרד הפנים ונוהל שנערך לצורך זה. הנוהל אושר במוסדות העירייה ובמועצת העיר בשנת 2002, ואנו פועלים על פיו.

לצורך אישור ההקצאות-אנו מביאים את הנושא להנהלת העירייה- שנותנת לנו את ה-O.k הראשון לממש את כל התהליך של הקצאת מקרקעין- עד אישורו במועצת העירייה.

היום על סדר היום יש מספר נושאים- שחלקם הם נושאים חדשים, וחלקם הם המשך הקצאות ישנות.

1. איתור והקצאת מקרקעין לשימוש מינהל החינוך שיהווה תוספת שטח של כ-290 מ"ר לבית ספר "נתיב" להקמת אולם ספורט לבית הספר, בחלק מחלקה 341 בגוש 6130, ברח' משה דיין 43, ברובע 9.

מר לוי:

הנושא הראשון הוא תוספת של שטח חצר לבית ספר "נתיב" עבור מינהל החינוך. תוספת של 290 מ"ר. בית ספר "נתיב" הוא בית ספר של העירייה. השטח הזה דרוש להגדלת החצר, על מנת לאפשר לנו הקמת אולם ספורט. הואיל והשטח הקיים לא עומד בתקן אנו מגדילים את השטח, והדבר מאפשר לנו את הקמת אולם הספורט.

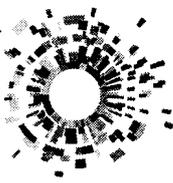
החלטה: מאושר.

2. איתור והקצאת מקרקעין לשימוש מינהל החינוך, להקמת גן ילדים בן שתי כתות בשטח של כ-1,890 מ"ר, בחלק מחלקה 41 בגוש 7193, ברח' מרידור 16, ברובע 2, בשכונת תל-ברוך צפון.

מר לוי:

גם הנושא השני הוא הקצאת שטח עבור או למינהל החינוך- להקמת גן ילדים בן 2 כתות. מדובר בשטח של כ-1,890 מ"ר, ברח' מרידור 16 בתל-ברוך צפון.

החלטה: מאושר.

3. מרכז רב שרותים לקשיש נווה אליעזר.

מר לוי:

הנושא השלישי הוא- איתור והקצאת מקרקעין לשימוש המינהל לשרותים חברתיים להקמת מרכז רב שרותים לקשיש בשכונת נווה אליעזר. אנו מדברים על מקרקעין שנמצאים ברח' ששת הימים, רובע 9, ואנו מעוניינים להקים שם מרכז רב שרותים לקשיש.

מר גלעדי:

זה במקום המתנ"ס.

גב' אבי-גיא:

זה בנוסף למתנ"ס?

מר גלעדי:

לא. המתנ"ס אמור לעבור לשם.

מר לוי:

הפעילות הזאת קיימת היום במתנ"ס, וכאשר המבנה ייבנה היא אמורה לעבור למבנה הזה, ותהיה פעילות תפעולית של מרכז רב שרותים לקשיש.

מר גלעדי:

היות שהמתנ"ס צר מלהכיל היום את כל הפעילויות, בקדנציה הקודמת פעלנו לבטל את בתי הכנסת ולהקצות את הנושא הזה, ולשם יכנס קידום נוער.

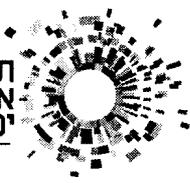
גב' אבי-גיא:

אבל יש שם אודיטוריום.

מר גלעדי:

זה לא רחוק.

גב' אבי-גיא:

האודיטורים ישרת את המרכז הרב שרותי.

החלטה: מאושר.

4. המשך מתן רשות שימוש לעמותת "יסודות לצמיחה דרור", ע"ר 3-553-029-58 של הנוער העובד והלומד, לטובת פעילות חינוכית-חברתית, בחלק ממבנה בית הספר "אביגל" (לשעבר) (שטח מגרש של כ-5,170 מ"ר) הידוע כחלקות 137 ו-238 בגוש 6997 וחלקה 15 בגוש 7427, ברח' נרדור 16 שכונת יפו ד', לתקופה נוספת של 3.5 שנים, ללא תמורה.

מר לוי:

הנושא הרביעי הוא סוגיה שקשורה למתחם עירוני, בית ספר "אביגל" לשעבר. מועצת העירייה בשנת 2006 הקצתה את הנכס הזה לעמותת "יסודות לצמיחה דרור" של הנוער העובד והלומד ל-5 שנים. במהלך הקצאת הנכס היו צרכים עירוניים לשימוש בחלק מחלקי המבנה, ודרשנו מהעמותה לתת לנו חזרה חלק של 700 מ"ר כולל החצר- לצורך הקמת גני ילדים, בהם הינו במצוקה באזור יפו ד'. לאור זאת הם החזירו את הנכס ל-3 שנים, ואנו מבקשים היום להאריך להם את המועד ב-3 שנים.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

מה שאני מבקש כאן: כיוון שבינתיים יש אפשרות- שיהיו לנו גם צרכים נוספים, אני מבקש להכניס להחלטת המחליטים- את האופציה שבמידה שלאחר 5 שנים ולפני קבלת 3.5 שנים יעלה צורך עירוני לנכס הזה, כפוף למתן פתרון הולם לנוער העובד והלומד- שתהיה אפשרות להחזיר את הנכס, לקחת את הנכס ולתת להם פתרון.

גב' אבי-גיא:

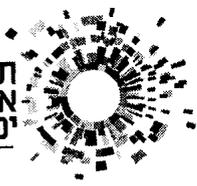
לדוגמא, על איזה שרות עירוני הולם אתה מדבר?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לדוגמא, יש צרכים של עמותות כאלה ואחרים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לדוגמא, אם נצטרך את זה לבית-ספר.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זו דוגמא הכי בולטת.

מר לדיאנסקי:

כאשר אתה מדבר על פתרון הולם לנוער העובד, אתה מתכוון בהסכמה?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אני מתכוון בהסכמה. אני חושב שהדברים האלה הם כן בהסכמה. לאחר שהקצינו להם, למרות שזה שלנו, נקלענו לבעיה מאוד קשה, והם כן שתפו פעולה ובהחלט הלכו לקראתנו. הם יכלו לעשות לנו בעיות משפטיות - שלא הינו יוצאים מזה עד היום.

מר לוי:

יכולנו למשל לא לקבל את החצר. הקמנו שם גן ילדים כאשר הכל בהסכמה.

גב' דיין:

אני רוצה להעיר: אתה מדבר על הצעה חלופית או הסדר עם הנוער העובד, צריך לציין שהנוער העובד בבית ספר "אביגל" עשה בשנה וחצי האחרונות דבר שקיבל את כל התמיכה שלנו, וזה טיפול בנערים ונערות, בעיקר נערים מדרפור, בפליטים. הם עשו, בסיוע שלנו אבל כל הארגון שלהם - ממש אולפנים לעשרות רבות.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

וגם לאתיופים שגרים באזור.

גב' דיין:

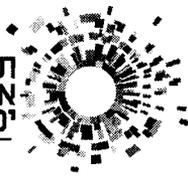
אז מן הראוי לא לחסל את זה אלא למצוא חלופה.

מר גלעדי:

אני מקווה שהפעילות למען דרפור לא נעשית ביפו ד'.

גב' דיין:

אתה מקווה המון דברים שאני לא שותפה לתקוות שלך.

מר גלעדי:

יש שם מספיק אוכלוסיה חלשה.

גב' דיין:

הם באים מהתחנה המרכזית לבית ספר "אביגל" בהסעה של הנוער העובד, והם מקבלים שם אולפנים ללימוד עברית.

מר גלעדי:

הקצנו נכס בתוך התחנה המרכזית.

גב' דיין:

ליוניטף.

מר גלעדי:

לעמותה שנמצאת ברח' לוינסקי.

גב' דיין:

יוניטף 2 פועלת שם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

פתחנו 2 גנים, אחד ברח' לוינסקי ואחד בתחנה המרכזית.

החלטה: מאושר - כפוף להערתיו של המנכ"ל כמפורט בפרטיכל זה.

5. הקצאת מקרקעין ומתן רשות שימוש לזרם החינוך של אגודת ישראל, להפעלת כתת גן אחת בחצר בית הספר "אביגל" (לשעבר), בחלקות 137 ו-238 בגוש 6997 וחלקה 15 בגוש 7427, ברח' נרדור 16 בשכונת יפו ד'.

מר לוי:

הקצאת מקרקעין- מתן רשות שימוש לזרם החינוך של אגודת ישראל להפעלת כתת גן אחת בחצר בית ספר "אביגל" לשעבר, רח' נרדור 16. זה מאותן כתות זמניות שהקמנו במקום אלה שהרסנו ברח' קהילת קנדה. כדי לאפשר לנו בנייה בקהילת קנדה- העברנו אותם באופן זמני לחצר הזאת, ואנו נותנים להם את זה באופן זמני, עד שנקים המבנים הקבועים.

מר לדיאנסקי:

יש לי שאלה: כתוב פה שיש 3 מבני אסבסט, למה הם משמשים?

מר לוי:

אלה מחסנים שהם חלק מהמתחם שמוחזק על ידי הנוער העובד, ויש פעילות להחלפת הגגות.

מר גלעדי:

מר לוי, אתה מודע לזה שיש החלטה של ועדת בניין ערים שדורון הוביל בקדנציה הקודמת, שמבנים יבילים לא נכנסים לבתי ספר?

מר לוי:

כל מה שנעשה פה- הוא בהתר בנייה ואושר על ידי הוועדה המקומית.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה היה מצב חרום.

מר לוי:

זה היה מצב אד-הוק שהיו צריכים גן ילדים וזה היה לברכה. אחרת הינו היום עם ילדים בחוץ.

גב' להבי:

לנוער העובד והלומד יש 5 דונם ביפו- לפעילות.

מר לוי:

זה לא 5 דונם. המגרש הוא מגרש גדול- שיותר מרבע ממנו מוחזק על ידינו כחצר של 3 גני ילדים עם החצרות שלהם, ועל החלק הנוסף קיים מבנה- שהקצנו אותו בזמנו לנוער העובד.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אני מזכיר לכם עוד דבר: יש כאן 100 חברה בוגרים שהם אידיאליסטים, שלא מרוויחים כסף, שבאים וכל זמנם מוקדש כדי לטפח את הנזקקים. הם פעילים בדרום ולא בצפון- שם רוב הפעילות שלהם, ולכן זו פעילות שאנו מעודדים אותה.

גב' דיין:

זה הכל בהתנדבות.

מר להט:

אתה מאשר פה אופציה לאגודת ישראל, לכמה שנים?

מר לוי:

זה 5 שנים פחות יום, אנו לא נותנים יותר מ-5 שנים פחות יום.

מר להט:

אתה כותב פה- עם אופציה להארכה נוספת של תקופת ההקצאה, על פי שיקול דעתה הבלעדי של עיריית תל-אביב יפו. לכמה זמן אני מאשר את זה?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אתה מאשר 5 שנים, ואם נאשר אופציה- נביא את זה לוועדה עוד פעם.

מר לוי:

לגני ילדים אנו לא מאשרים יותר מ-5 שנים פחות יום. הסעיף של שיקול דעת הוא לשיקול דעת שלך, שזו לא אופציה שלו, זו אופציה שלך.

מר להט:

אני יודע את זה. לכמה זמן אתה מאשר את זה?

מר לוי:

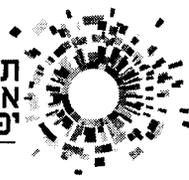
אולי בעוד 5 שנים תרצה לתת להם רק 3 שנים? למה היום לקבוע 5 שנים? היום אתה מאשר עד 5 שנים.

מר להט:

ואחרי 5 שנים?

מר לוי:

זה יבוא למוסדות העירייה והמועצה תחליט כמה.

מר להט:

זה לא כתוב פה.

מר לוי:

אני אנסח זאת בצורה כזאת שיהיה ברור שזו אופציה של העירייה בלבד.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

שיקול דעתה של עיריית תל-אביב באמצעות מוסדותיה הרשמיים.

גב' להבי:

אם מדובר כאן על בדיקת נושא האסבסט, תרשום את זה בסיכום.

מר לוי:

אנו כבר הוצאנו בקשה לביצוע.

גב' להבי:

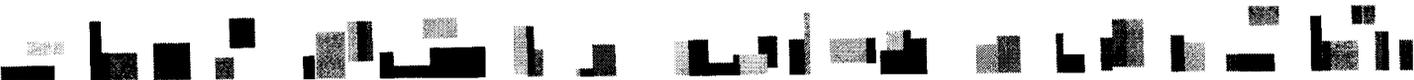
תרשום את זה בסיכום- שתיעשה בדיקה בנושא של תחזוקת האסבסט.

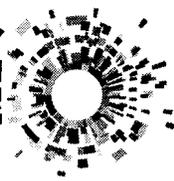
מר לוי:

הרי כתבתי אסבסט כדי שיהיה ברור, אחרת יכולתי לא לכתוב אסבסט- אלא מחסנים. כתבתי אסבסט- לא מסתירים מידע.

החלטה: מאושר- כפוף להערותיו של המנכ"ל כמפורט בפרטיכל זה.

6. המשך מתן רשות הפעלה (מימוש אופציה) לעמותת "סדנאות האמנים בתל-אביב", ע"ר 6-499-014-58, חלקה 137 בגוש שומא 7051, בנכס הנמצא בין 4 הרחובות: המחוגה, הנגרים 23, חצרים ואליפלט 18, ללא תמורה, לתקופות קצובות: תקופה א'- מיום 28.10.2008 עד 27.10.2009, תקופה ב'- מיום 27.10.2009 עד 26.10.2010, תקופה ג'- מיום 26.10.2010 עד 25.10.2011.

מר לוי:

אנו מבקשים פה לתת לעמותת האמנים תקופה קצובה של 3 שנים נוספות, עם אופציה. אני חושב שהפעילות שם היא פעילות מבורכת.

גב' להבי:

אני רק רוצה שיצויין במסגרת ההסכם שמתוך השטח יהיו שני חדרים.

מר לוי:

כתוב.

שני החדרים האלה הם קודם כל שלנו. אנו לא הקצינו 2 חדרים להם, שני החדרים הם שלנו- שייך לאגף התרבות, והם מופעלים לפעילות של העירייה. מה שהם מחויבים- הם מחויבים בפעילות למען הקהילה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

למען הזהירות ייכתב- בפרוייקט הזה לא מדובר על שני חדרי העירייה.

מר לוי:

לא כולל שני חדרי העירייה.

מר גלעדי:

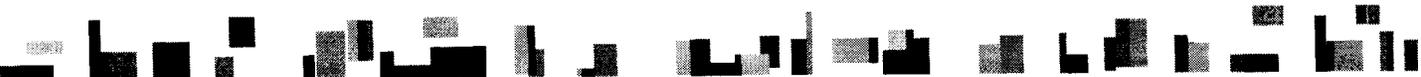
לפני כשנתיים- כאשר דיברנו על הנושא של חוסר בנכסים ציבוריים כמעט בשכונת פלורנטיין, אמרנו שזה למעשה הנכס היחיד בשכונת פלורנטיין- אשר יכול להוות עתודה לנכסי ציבור לעתיד. ואז עלתה הסוגיה לגבי השאלה כמה אמנים משתמשים, והאם יש אמנים שמתחלפים, היינו האם האמנים נמצאים שם באופן קבוע, או שמידי פעם, אחת ל-5 שנים, ל-4 שנים או ל-3 שנים נכנסים אומנים חדשים. ואז דובר על כך שאתה תכנס אתם למו"מ כדי לגרום למצב שיש שם גם אמנים חדשים, והאמנים מתחלפים ולא נשארים.

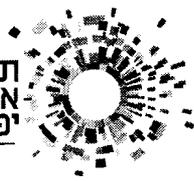
עו"ד סלמן:

זה כתוב בסעיפים 3-4.

מר גלעדי:

לא, חוץ מסעיף 4. העמותה ושני החדרים זה בנפרד.

מר גלעדי:

השאלה היא האם אני נותן לאמן שנמצא שם אורכה לעוד 5 שנים או שנכנס אמן חדש?

מר לוי:

לפני שאנו מקצים קרקע בכלל, יש לנו וועדה מקצועית מייצגת- ששותפות בה כל היחידות המקצועיות בעירייה, כולל אגף התרבות, כולל מינהל ההנדסה, כולם, ואנו עושים גם בדיקה- מה הפעילות הקיימת. אנו יודעים שהמקום הזה פעיל. גם אם הם לא עושים את מה שאנו רוצים מהם באופן מוחלט, לשמחתנו קיימת שם פעילות וקיימת שם פעילות טובה, וסה"כ יש תחלופה של אמנים. זה לא אותם אמנים שעוברים מ-5 שנים ל-5 שנים, כל 5 שנים הם עושים תחלופה. יש שם גם אמנים בעלי שם שנמצאים יותר מ-5 שנים, אבל זה באישור אגף התרבות.

החלטה: מאושר- כפוף להערותיו של המנכ"ל כמפורט בפרטיכל זה.

7. מתן רשות שימוש לאגודת הסופרים העבריים במדינת ישראל ע"ר 0-386-001-58 להפעלת מכון "גנזים" ב"בית אריאלה", חלקה 821 ו-858 בגוש 6111, בשד' שאול המלך 25, ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים פחות יום מיום חתימת ההסכם.

גב' אבי-גיא:

באיזה שטח? לא מצויין פה. כמה חדרים? איזה שטח?

מר לוי:

השטח שלהם היה מוגדר כ- 2 חדרים שנמצאים בבית אריאלה לצורך הענין הזה. מדובר במכון "גנזים" שהוא מאוד חשוב, והוא נמצא בבית הסופרים.

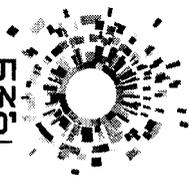
מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה שטח של 2 חדרים.

אבל אני חושב שכדאי לכתוב את השטח במסמך. השטח הוא בערך כמו החדר הזה.

מר לוי:

זה שני חדרים שנסגרו לצורך הענין הזה.

גב' אבי-גיא:

אנו מציינים זאת תמיד.

מר לוי:

את צודקת.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

נציין את זה.

את מכירה את המכון הזה ויודעת כמה הוא חשוב.

גב' אבי-גיא:

וודאי.

החלטה: מאושר- כפוף להערותיו של המנכ"ל כמפורט בפרטיכל זה.

8. המשך מתן רשות שאילה (מימוש אופציה) לעמותת "ניצ"ן" ע"ר 1-485-000-58 להפעלת כיתות וסדנאות לילדים ובוגרים לקויה למידה, בדירה בשטח כולל של 127.04 מ"ר בקומת קרקע בבניין המצוי בתת חלקות 1 ו-2 בחלקה 610 בגוש 6111, ברח' ארלוזורוב 174, ללא תמורה.

מר לוי:

מדובר בדירה של 127 מ"ר ברח' ארלוזורוב 174. מדובר בשטח שכבר הקצינו אותו, עם אופציה, ואנו רוצים לממש את האופציה הזאת.

גב' אבי-גיא:

אני חושבת שטעית, השטח הוא 127 מ"ר והכתובת היא רח' ארלוזורוב 174, ואמרת הפוך.

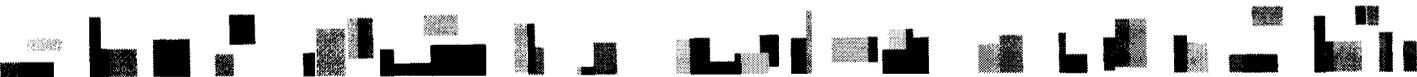
מר לוי:

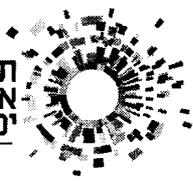
כך כתוב גם בפרוטוקול.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

נציין את זה בפרוטוקול.

החלטה: מאושר- כפוף להערותיו של המנכ"ל כמפורט בפרטיכל זה.

9. מרכז יום לנכים איל"ן:

מר לוי:

אנו רוצים להקצות פה קרקע לעמותת "איל"ן"- איגוד ילדים נפגעים, בשטח מגרש שנמצא מתאים לצורך זה, של כ- 1,600 מ"ר, ברח' לאה בשכונת נאות אפקה. מדובר בשטח עירוני שמסביבו קיימים מעונות ילדים, גני ילדים. מדובר בהקמת מרכז יום לנכים עם נכות פיזית קשה. אנו מבקשים להקצות אותו לעמותת איל"ן. קיימנו הרבה דיונים עם עמותת איל"ן, יש פה המלצות של מינהל שרותים חברתיים, ולאחר שהנושא נבדק מקצועית הוחלט על הקמת מרכז כזה- שיוקם על ידי איל"ן בעזרת הביטוח הלאומי.

גב' אגמי:

ישר כוח.

גב' דיין:

אפשר להגיד שהחיינו על העניין של איל"ן.

מר לוי:

זה מגרש שיש עליו עצים, זה מגרש לבניין ציבורי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה שטח חום ששתלנו שם עצים.

מר ספיר:

זה לא המגרש הגדול שיש שם גן ילדים ויש שם נעמ"ת.

מר לוי:

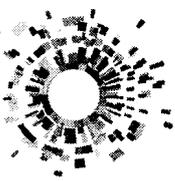
יש שם גן ילדים, יש שם נעמ"ת, ויש שם שטח ריק של 1,600 מ"ר.

מר ספיר:

זה לא היה מתוכנן להיות מרכז קהילתי?

מר לוי:

נכון, פעם רצו להקים שם מרכז קהילתי, אבל מרכז קהילתי כבר לא יקום שם.

מר ספיר:

את השטח הזה צריך היה לקחת ולתכנן אותו מחדש, להקים שם קומפלקס כמו שצריך, עם כל השרותים, הינו חוסכים 50% מהשטח אם היו מתכננים אותו כפי שצריך.

גב' להבי:

זה השטח שדובר עליו לגבי נאות אפקה- תכנית פיננסי בינוי?

קריאה:

לא.

גב' דיין:

אני רוצה להגיד שהחיינו, כי אנו עוקבים אחר זה במועצה הרבה מאוד זמן. הכסף גויס על ידי איל"ן, מליונים, אנשים מחכים לשרות הזה. זה יכול בשלב ראשון 50, ואחר כך עם אפשרות של קומה נוספת ל-50 נוספים. זה שרות שחסר לחלוטין בעיר, ואנו מאוד מברכים על הקידום של זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

החלטה: מאושר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מודה לכולם שהשתתפו בדיון על הקצאת הקרקעות. הנושא יעלה בישיבת המועצה הבאה לצורך אישור.

2. הצגת תהליך המיתוג לתל-אביב יפו:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הנושא הבא- כפי שאמרת- הוא נושא רך.

אני לא מומחה גדול למה שנראה ולמה שאני הולך להגיד, אבל מקובל בעולם הגדול מידי פעם לשאול את השאלה ולחשוב שיש ערך לעניין שנקרא- מיתוג העיר, מיתוג ערים בכלל, החל מניו-יורק- התפוח הגדול, פריז עיר האורות ואחרים. אני לא אכנס לעניין כי הוא יוצג.

לפני מספר שנים עלה הנושא ששמה, יתכן ואולי, זה היה דבר שהתחיל מאיזהשהו רעיון שהתחיל בסיסמת בחירות בתקופתו של צ'יקי, מעולם לא אושר כנושא ממתג של העיר באופן בסיסי- אבל הפך להיות המותג או הסיסמא של העיר תל-אביב יפו בעשורים האחרונים, של עיר ללא הפסקה. ועלה הנושא- שמה, אולי יש מקום לשנות ולנסות ליצור איזהשהו תהליך מובנה כדי ליצור לעיר תל-אביב יפו נושא ממותג- כדי למתג אותה וסביבו להתקדם לעידן של המאה ה-21 בשנת ה-100 שלה שחלה היום.

הדבר התחיל כאן לפני כמה שנים, היתה הצגה של כמה מומחי מיתוג בינלאומיים שנתנו סקירה מה נעשה בעולם בתחומי המיתוג למיניהם, ואנו התחלנו באיזהשהו תהליך שהובילה אותו חברת "מקאן". האמת היא שהמסקנות של החברה הוצגו בפני או בפנינו כבר לפני מספר חודשים, ואז אני אמרתי לסובבים אותי- שלא יהיה זה נכון שאנו נחליט גם לפני הבחירות, או שאני באופן שרירותי אחליט החלטה מהסוג הזה, אלא שנביא את ההחלטה בפני הנהלת העירייה החדשה לאחר הבחירות. והנה אנו נמצאים היום אחרי הבחירות, וביקשתי מתברת "מקאן" שתבוא ותציג את התהליך כפי שהוא היה, איך הוא הלך בצורה מובנית ואיך הוא בוצע לצורך העניין, כי בוצעה באמת עבודה מאוד רצינית, בהשקעה גדולה מאוד – גם של כסף- לאורך השנים, כדי לנסות ולהגיע למיתוג העיר תל-אביב יפו. וההכרעה היא בעצם הכרעתנו. להכרעה זו יש משמעות במידה שניקח את ההחלטה, כי ברגע שאתה מחליט שאתה רוצה למתג את העיר- אתה צריך ליצור תהליך קוהרנטי שמלווה את כל המערכת העירונית סביב העניין הזה, החל מהלוגואים וגמור בפרסומים הרשמיים, באמירות כפי שנאמרות, ובפעילויות השונות, כדי שהדברים ישאו אופי קוהרנטי, כדי שזה יהפוך להיות מסיסמא או מאמירה, לדבר שבסופו של דבר יש לו גם ערכים כמותיים, כי למיתוג יש השפעה ויש לו משמעויות- גם לתירות וגם למוטיבציה של בני אדם.

מר ספיר:

צריך לציין שאישרנו את כל התהליך בהנהלת העירייה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני יוצא מתוך הנחה שזה מובן מאליו שאנו לא עובדים כאן בלי אישורים.

מר עמית משיח:

אחר צהרים טובים, שמי עמית משיח, אני מנחל את התקציב של עיריית תל-אביב.

מר להט:

אני צריך לציין שאני קשור ל"מקאן"!
לפרוטוקול.

מר רון חולדאי:

אתה לא נדרש כרגע לשום החלטה ולא תתקיים כאן היום שום הצבעה. רשמנו לפנינו את הודעתך.

גב' להבי:

צדיק זה טוב מאוד.

מר עמית משיח:

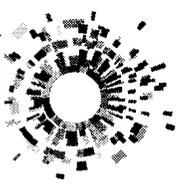
כפי שאמרת- אני עמית, אני אחראי על התקציב של עיריית תל-אביב ב"מקאן". נמצא איתי מר אסף חתוכה- הוא מוביל את הנושא האסטרטגי.

אנו, במשך תקופה של למעלה מחצי שנה- ביצענו תהליך בחינה של האסטרטגיה והמיתוג של עיריית תל-אביב, תהליך שהובילו אותו הילל ואנשיו, ואנחנו הינו הכוח העובד. ברשותכם נכנס ישר לעניין.

(הצגת הדברים מלווה בשקפים) אני בטוח שעוד לפני שנעמדתי, אצל חלקכם עולה השאלה- יש לנו "עיר ללא הפסקה", העסק הזה עובד פנטסטי, למה בכלל מבזבזים את זמננו ואת כספנו? אני רוצה לומר על זה 2 מילים. "עיר ללא הפסקה" למיטב זכרוני- נקבע ב-1982, ומאז הוא רץ ותופס. אם אני זוכר נכון את הפרטים, כאשר ראש העירייה נבחר בפעם הראשונה, זה היה לפני עשור כבר, הוא מצא עיר שהיא לגמרי ללא הפסקה. זאת אומרת, העיר היתה תוססת, עובדת. החזון של המימשל הזה שמישם בהמון תחומים בעשור האחרון הוא- לאזן בין עיר ללא הפסקה מצד אחד- שצריך לשמור עליה ולא לאבד אותה, לבין איכות חיים. כי היה רגע שבו הם באו, חזק מאוד, אחד על חשבון השני.

כתוצאה מהמדיניות הזאת, המאוד ברורה, שבאה לידי ביטוי בהמון תחומי חיים- העיר השתנתה, וחלק מהשינויים האלה אנו כבר רואים. היא השתנתה בהצעות שלה לתושבים, היא השתנתה בתמהיל האנשים שעוברים לגור בה, אנו רואים פה יותר משפחות בשנים האחרונות, והשאלה הנשאלת היא- האם לאור השינויים האלה אנו גם צריכים לבחון את הפוזיציה של תל-אביב, כלומר- מה אנו אומרים ל"משתמשים" בעיר הזאת, לאנשים שחיים פה, לאנשים ששוקלים לחיות פה, לבעלי העסקים שעובדים פה. ומתוך המחשבה הזאת אנו יצאנו לתהליך מקיף של בחינה של ההבטחה של תל-אביב. אני אומר תהליך מקיף, לי באופן אישי לא יצא הרבה פעמים לעבור תהליך כל כך יסודי. אנחנו נפגשו עם מאות אנשים שמייצגים את כל המגזרים בעיר הזו, מהדרום, מהצפון, מהמרכז, מבעלי עסקים גדולים, קטנים ובינוניים, נשים וגברים, ערבים ויהודים, דתיים וחילוניים, וכמובן- עם הרבה מאוד אנשים שלכם, ובסופו של דבר אנו גיבשנו מסקנות שאנו נציג אותן כאן לפניכם.

אם אנו שואלים האם בכלל צריך מותג לתל-אביב, האם בכלל צריך כוכב צפון לתל-אביב, אנו נתחיל עם ציטוט של לואיס קרול שאומר:

"אמור לי בבקשה לאן אני צריכה ללכת, שאלה עליסה, ועונה לה החתול- זה תלוי לאן את רוצה להגיע. לא אכפת לי לאן, אמרה עליסה, ועונה לה החתול- אם כך, זה לא משנה באיזו דרך את בוחרת". מאחר שלנו כן יש רצון להגיע לנקודה מסוימת- זה כן חשוב שיהיה לנו כוכב צפון, ומותג הוא בראש ובראשונה מצפן. אנו לא מדברים פה על סיסמא, אנו מדברים פה על המצפן שהעירייה מתכנסת מאחוריו, העיר מתכנסת מאחוריו, בסופו של דבר זו ההבטחה שלנו לתושבים. ולכן אני מבקש- כשאתם בוחרים את המימצאים שלנו היום- תסתכלו על זה ככה ולא על הסיסמא בסוף. המותג חשוב עבור הארגון והעובדים- שידעו איפה הם עובדים ואיזה מטרות המקום שבו הם עובדים רוצה להשיג- לא רק ברמה המיקרו-טקטית, אלא גם מה ההבטחה שלנו לעולם, איזה הבדל אנו עושים בעולם. הוא כמובן חשוב מאוד עבור הצרכנים, אם זה התושבים, העסקים, תושבי המטרופולין. איך אנחנו נראים בעיני מדינת ישראל ומה תפקידנו, איך אנו נראים בעיני העולם, האם יש לנו איזהשהו מקום על הפסיפס של ערי העולם. מותג הוא הרבה יותר מסך הנכסים הפיזיים שלו. כלומר, זה לא נגמר בסיסמא וזה לא נגמר בסלוגן. אנו רואים כאן על גבי השקף שתי חולצות, על אחת יש סימן והשניה חלקה, ורק בזכות הסימן הזה נראה לכם הגיוני שהחולצה הזאת תעלה פי 10. זו המשמעות של מותג חזק. מותג מוסיף ערך לנכסים הפיזיים של העיר. ערים מהבחינה הזו פועלות בדיוק כמו חברות, אלו שיש להן מותג חזק ומצליח יכולות הרבה יותר בקלות למכור את המוצרים שלהן, את השרותים שלהן, ובדרך הזו למשוך אליהן- לא רק תושבים אלא גם בעלי עסקים, גם משקיעים, גם תיירים. כדי לעשות את הדברים האלה בהצלחה אנו יוצאים מנקודת הנחה שאנו זקוקים למותג חזק. אני לא אכנס לעומק של מיתוג ערים בעולם, אבל אם תחשבו על הערים המובילות בעולם- תראו שיש להם גם מותג מאוד חזק. אם זה התפוח הגדול- שמסמל את העושר, הפיתויים והאפשרויות שיש בעיר הזו. אם זה פריז- שהיא מרכז, מכה של האופנה והזוהר, עיר האורות-שכל העולם נושא אליה את עיניו. אם זה ברלין- שהצליחה למתג את עצמה, וכך לעלות- כמו עוף החול, נצחון החופש על הדיכוי. השאלה היא איפה תל-אביב יפו בהקשר הזה. אתם עשיתם בזמנו תהליך מאוד מאוד מרשים ומורכב, שבסופו אתם קבעתם את חזון העיר- יחד עם הרבה מאוד תושבים שהיו מעורבים בתהליך הזה, ואתם הגדרתם שתל-אביב יפו תשמור על מרכזיותה במטרופולין ובמדינה ותהפוך לעיר או תהיה עיר עם הפנים לתושביה. האתגר שלנו הוא- לקחת את הדבר הזה ולתרגם אותו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לאלה שלא היו פה.

אנו עברנו בקדנציה ראשונה תהליך שנקרא- תהליך פרופיל העיר. השתתפו בו סדר גודל של 1,000 איש, כאשר מדובר היה בתהליך שתפקידו היה קודם כל לעשות מה שנקרא- עבודת מחקר והסכמות לגבי- מהי העיר. בקדנציה השנייה, בתחילתה לפי מיטב ידיעתי, עברנו תהליך שנקרא תהליך חזון העיר, שהביא לידי כך שיש חוברת שנקראת חזון העיר. זה היה תהליך מובנה שהשתתפו בו כל מערכות האינטרסים בעיר, כולל קבוצות של מסעונים, קבוצות של אנשי

תרבות, קבוצות של צעירים, קבוצות של מבוגרים, וכל הציבור- שהביע את דעתו לגבי מה שנקרא חזון העיר. על כך הוא מדבר.

מר עמית משיח:

נכון. וכשאתם מציבים לעצמכם כזה VISION STATE, האתגר שלנו הוא כעת לתרגם אותו למותג, לתרגם אותו לחוויה שעוברת לצרכנים, מה הפרוש בעיני הצרכן של מרכזיות ועיר עם הפנים לתושביה, זו בעצם המשימה שאתה אנו יוצאים לדרך. וכמובן- מעל הדבר הזה נשאלת השאלה- האם "עיר ללא הפסקה" עדיין מאפשרת לנו לייצג את החזון.

התהליך שעשינו נועד לחשוף את סוד הקסם של תל-אביב במישורים הרגשיים- החווייתיים יותר, ולנסות ולגבש אותו לזהות מותגית אחת. זהות מותגית ברורה, מובדלת ואפקטיבית שתאפשר לנו לתת ערך מוסף גם לתושבי העיר, גם לעסקים, גם לתושבי המטרופולין, גם למדינה כולה- שתכיר בחשיבותה הלאומית של העיר, וגם תעלה את דרוגה של תל-אביב יפו בקרב הערים המובילות. בעצם אנו קוראים לכל הדבר הזה "מעגל שפע", ובתהליך נכון אנחנו נעצים את מעגל השפע של תל-אביב יפו.

מבחינת התהליך, בשתי מילים: אנו קיימנו תהליך בן 3 שלבים, כמו כל דבר טוב: השלב הראשון הוא שלב האנליזה, השלב השני- בניית זהות מותגית, ושלב שלישי- פיתוח גלגל תנופה למותג, אני אסביר מיד מהו כל אחד מהשלבים האלה.

בשלב האנליזה אנו קיימנו ראיונות עומק עם 20 מנהלים בעירייה, אני חושב שאצל חלק גדול מהאנשים פה אנו ביקרנו. קיימנו 9 קבוצות מיקוד בקרב תושבים, שוב-INSIDE OUT, אמרתי קודם- צפון-דרום, דתי-חילוני, ערבי-יהודי, עסקים- גדולים, בינוניים, קטנים. 11 ראיונות עומק בקרב בעלי עסקים, וסקירה מאוד מקיפה על מיתוג ערים בעולם.

בשלב הזהות המותגית אנו הלכנו וקיימנו כאן סדנאות מנהלים- על פני כמה חצאי ימים, שבמהלכן פיתחנו קונצפטים חלופיים. את הקונצפטים האלה הלכנו לבחון בקבוצות מיקוד, כאשר אני אסביר אחר כך איך בחנו אותם בקבוצות המיקוד. ומשם פיתחנו גלגל תנופה: לכל אחד מהקונצפטים הגדרנו מה הסיפור של המותג, מהו הקונצפט. מה התועלות, כלומר מה יוצא לקהל אם אנו הולכים לכיוון הזה. מה היתרונות הבלעדיים שלו, מה הערכים שלו, האישיות שלו, ומה המאפיינים המרכזיים לצורך העניין, מה הנושא, כאשר מעל כולם נמצא חזון המותג. תמצית מימצאי האנליזה: קודם כל אני מניח שכהנהלת העיר- השקף הזה מעניין אתכם. זה מה שאומרים התושבים שלכם. אנו הלכנו ושאלנו אותם שאלות שמתייחסות ל-6 קטגוריות:

מה ה-PRESENCE של תל-אביב באמת. מה מאפיין את המקום שבו היא נמצאת. מה מאפיין את האוכלוסיה, את השרותים, את הדופק של העיר, ואת הפוטנציאל שלה. חלק מהדברים לדעתי נראים מאוד ברורים, חלק אולי יפתיע אתכם.

את האוכלוסיה מאפיין גיוון, פתיחות, ידידותיות, דינמיות והתחדשות.

את המקום- זה שמצד אחד היא קטנה וקומפקטית, לחוף הים התיכון, נמצאת במרכז, איזהשהו פאזל אנושי, ריבוי שימושים, שטחים ירוקים- שאותי זה הפתיע, והפשטות בהתגלמותה.
ה-PRESENCE של העיר: מרכזי, השפעה- גם על הכלכלה, גם על התרבות, גם על החינוך, גם על הנורמות החברתיות, הניהול העירוני- המובילות הלוקאלית.

שרותים- שימו לב- מודעים לזה: מהפכת השרות, השקעה בחינוך, שרותי רווחה, השקעה בתשתית הפיזית ובמרחב הציבורי, ובטחון אישי- שגם זה נראה לי מאוד מעניין.
מבחינת הדופק העירוני- עלתה חזק מאוד העיר של האפשרויות, של הניגודים. אנרגיה של תנועה והתחדשות, זרימה ונינוחות, עיר ללא הפסקה, כאן זה באמת חזק מאוד.
ומבחינת פוטנציאל- שוב עולה נושא ההזדמנויות, מקומות העבודה, הצפיפות העיסוקית, ההשקעה בדור העתיד-חינוך, והקשר לעולם.

הדבר המעניין ביותר מבחינתנו היה לראות שבעיני הצרכנים שלנו, בעיני התושבים ובעלי העסקים, תל-אביב יפו נותנת מענה לקשת מאוד רחבה של צרכים עמוקים מצד אחד ומנוגדים מצד שני, שימו לב כמה זה מעניין. מצד אחד אנו רואים את היציבות והבטחון ומצד שני- את החיות והדינמיות. מצד אחד את השייכות לקבוצה, ומצד שני את הביטוי העצמי. מצד אחד את המימוש העצמי ואת החופש, ומצד שני את הרוגע והשלווה. את הזמינות והנגישות. כלומר, יש כאן קשת מאוד רחבה של צרכים, אפילו מנוגדים אחד לשני, שגם אתם- אני מניח שאתם חיים מספיק טוב את העיר כדי להבין שהיא באמת נותנת אותם.

בסדנאות המנהלים- הדבר הראשון שעשינו היה לנסות ולהגדיר סט ערכים מובחן לתל-אביב, וכאן אני חושב שהעלנו משהו שכולכם תסכימו אתו: 4 ערכים מרכזיים שמאפיינים את העיר הזו:

הראשון הוא פלורליזם, רב גוניות, ליברליות, קבלת השונה.

השני – חופש, חופש לחשוב, חופש להתבטא, לבחור, ליצור.

השלישי- התחדשות מתמדת. אנרגיה של תנועה, של שאיפה מתמדת לשיפור, יזמות, יצירתיות.

והאחרון- מובילות. מובילות כלכלית, מובילות נורמטיבית, מעצבת את פני החברה שבה אנו חיים.

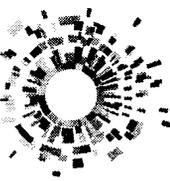
לגבי אישיות המותג, אנו מביאים לכם היום תקציר. במקור היו 4 טיפוסים, אבל אנו מביאים היום את 2 הטיפוסים החזקים ביותר שעלו: לאחד קראנו- החיים במסלול המהיר, ולשני קראנו- הפלורליסט, אנו מיד נסביר לכם על מה אנו מדברים.

על הבסיס הזה אנו יצרנו שני סיפורים:

סיפור אחד, הסיפור הראשון- אנו רואים בו אבולוציה. מה זה אומר? כשאנו הלכנו ובחנו את הסיפור הזה בקבוצות מיקוד, הוא היה הסיפור שתאר לדעת קבוצות המיקוד את המצב המצוי בצורה הטובה ביותר. זה הסיפור: תל-אביב יפו מציעה לך את החיים במרוכז, הכל קורה פה. כל מה שיש לחיים להציע נמצא בתל-אביב והכל קרוב, זמין ונגיש, ללא הפסקה.

בעיר הזו אתה יכול למצוץ את החיים, הם פועמים סביבך ואתה מתמלא בהם. אתה מרגיש הכי חי בעולם.

תל-אביב זו עיר שמאפשרת לנו להרגיש את רוח הנעורים ללא הפסקה, אם אנחנו אנשים צעירים.

תמיד זמינים כאן, תמיד אדיבים, בכל שעה ושעה- אם אנחנו זקוקים לשרותים שלהם. היא מאפשרת למצות את הפוטנציאל הכלכלי בעסקים- אם אתה רוצה לפתוח פה עסק. לבלות עם המשפחה והילדים- ללא הפסקה, היא הפכה להיות מקום למשפחות. להרגיש שהילדים ממצים את הפוטנציאל, שיש להם אפשרויות ללא הפסקה. למצות את החיים גם אם אתה קצת OUT SIDER, כי זה המקום שמקבל קבוצות מיעוט הכי טוב במדינת ישראל, נכון להיום. ולהרגיש שיש תמיד, אבל תמיד, כתובת לעזרה.

אם אנחנו מסתכלים על גלגל התנופה של הכיוון הזה, החזון אומר- למצות את החיים בכל שעה ושעה. זה כיוון שמתייחס לקצב של העיר ולמגוון האפשרויות שיש בה. התועלות שלו לצרכן הן- הנאה וחיות, אלה התועלות הייחודיות. VITALITY.

היתרון הבלעדי- עיר ללא הפסקה, העיר היחידה בישראל שאף פעם לא עוצרת. המאפיינים הם : דינמיות, חדשנות מתמדת.

והערכים המרכזיים והאישיים הם : אנרגטיות וחופשיות.

הסלוגן הוא עיר ללא הפסקה. אבל זו לא אותה עיר ללא הפסקה שדובר עליה בשנת 1982, זו עיר ללא הפסקה גם בחינוך, זו עיר ללא הפסקה גם ברווחה, זו עיר ללא הפסקה גם בשרות. זו אבולוציה. הכיוון הזה- ברמה האסטרטגית שלו, ברמת מה שזה אומר מבחינתכם- הוא אבולוציה, התאמה של עיר ללא הפסקה למקום שבו העיר נמצאת היום. הכיוון השני מתאר את המצב הרצוי, ואנחנו קוראים לו – המצב הרצוי, כי בקבוצות המיקוד- הכיוון הזה הוא הכיוון הרצוי ביותר על ידי התושבים שלכם. תל-אביב יפו היא העיר הפתוחה ביותר בעולם. לא משנה מי אתה- העיר הזאת תקבל אותך, תחבק אותך ותקדם אותך. אתה יכול להיות מי שאתה רוצה, לעשות מה שאתה רוצה, איך שאתה רוצה, עם מי שאתה רוצה ומתי שאתה רוצה. הכל פתוח בפניך והכל אפשרי, אם רק תרצה. זה כיוון חדש.

מה זה אומר על העיר? זו עיר שההזדמנויות פתוחות בה, זו עיר שהעתיד פתוח בה. הדלת פתוחה בפניך- אם אתה זקוק לשרות. הדלתות נפתחות עבורך עם כל האפשרויות שאנו נותנים לצעירים בעיר הזאת. הראש פתוח, הזרועות פתוחות בכל מה שנוגע לקבוצות מיעוט. הלב פתוח. אם אנחנו מסתכלים על גלגל התנופה, החזון, בניגוד לחזון הקודם שדיבר על מיצוי אפשרויות, החזון כאן מדבר על עיר שהכל פתוח בה והכל אפשרי.

התועלות המרכזיות שהדבר הזה נותן לצרכן הם- חופש ביטוי והגשמה עצמית.

היתרון הבלעדי הוא- שהכל פתוח בעיר הזאת, הכל הולך.

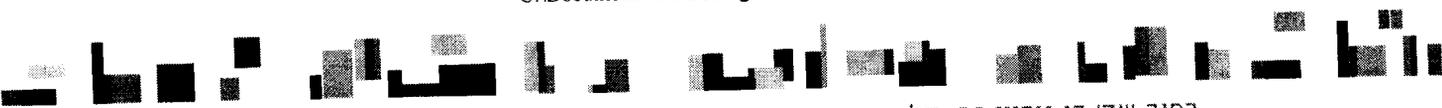
המאפיינים הם- פתיחות, קבלה וקידום של השונה.

והערכים המרכזיים הם - פלורליזם וסובלנות.

ולכן הסלוגן הוא- תל-אביב- הכל פתוח.

גב' אבי-גיא:

אני ראיתי על שלטי חוצות בשד' רוקח- תל-אביב- עיר פתוחה. זה כבר מופיע.

מר גלעדי:

אתה כותב- תל-אביב. את יפו החסרת במודע?

מר עמית משיח:

זו טעות הגהה.

גב' אבי-גיא:

אני צודקת?

מר עמית משיח:

אני לא מכיר את זה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה היה במקרה שימוש באותו שורש לעניין אחר, זה יכול לקרות.

גב' אבי-גיא:

הופיע שם- עיר פתוחה.

מר עמית משיח:

אנו לא השתמשנו בזה עד היום, יכול להיות שזה היה איזהשהו ארוע בנושא ספציפי.

גב' אבי-גיא:

תיסע בשדרות רוקח ותראה את זה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

באיזה הקשר?

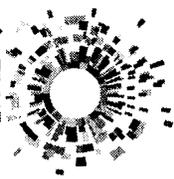
גב' אבי-גיא:

אני פרשתי את זה שזה יחליף את הסלוגן עיר ללא הפסקה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא. זה לא. לא השתמשנו בזה.

מר עמית משיח:

בסופו של דבר בסוף הדיון הזה, גם אם הוא לא יסתיים היום, אתם אמורים לבחור. ואנו ריכזנו לכם את זה על שקף אחד- שיהיה לכם יותר קל. יש כאן בעצם 2 קונצפטים.

עיר ללא הפסקה- בדרך שבה אנו מתארים אותה- זו אבולוציה. אבולוציה של העיר המקורית, אבולוציה שלא מתייחסת היום רק לאפשרויות בילוי ועסקים פתוחים כל הלילה בכל העיר, אלא גם למה שאנו יודעים היום לעשות בחינוך, בשרות, ברווחה.

הכל פתוח- זו טרנספורמציה. אנו בעצם לוקחים את הדברים המרכזיים בעיר הזו למקום של פלורליזם, של אפשרויות לתושב, אפשרויות שהן הרבה מעבר לקצב של עיר.

תמצית סיפורי המותג בקונצפט של עיר ללא הפסקה הוא- מיצוי של החיים, ובקונצפט של הכל פתוח- העיר הפתוחה ביותר בעולם, שזה מבחינתנו שם נרדף – למאפשרת ביותר בעולם.

התועלות המרכזיות בעיר ללא הפסקה עומדות על עומדות על חיים והנאה, לעומת חופש ביטוי והגשמה עצמית ב-הכל פתוח.

את הסלוגנים אתם מכירים.

אני אשמח לשמוע התייחסות שלכם.

מר זמיר:

במקרה הנושא הזה קרוב לליבי, ובמהלך תקופת הבחירות דיברנו הרבה על כך שזה שהפסקנו להשתמש במונח – עיר ללא הפסקה, זה פועל יוצא של החלטה שתהיה בה קצת הפסקה. זו החלטה שהיא בסדר אם כי היא בניגוד להשקפת עולמי.

עכשיו אנו מתלבטים בשני דברים: בין האחד- לחזור ולהשתמש בסלוגן שאני אוהב- של עיר ללא הפסקה, לבין השני- שאומר במובן מסוים אותו דבר. ואז השאלה היא- כן, יש פה משחק מילים, כי הכל פתוח- כי אנו רב תרבותיים, והכל פתוח- כי העסקים פתוחים עד מאוחר. הכל פתוח- ספציפית זה גם שיר של עופר לוי שכולכם מכירים: הכל פתוח- עוד לא מאוחר, וזה נשמע קצת,

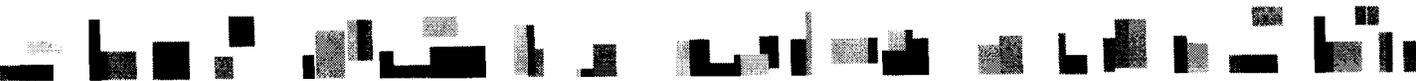
קריאה:

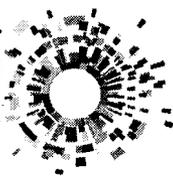
ים תיכוני.

מר זמיר:

ים תיכוני זה טוב כי העיר היא ים תיכונית, אבל בעיני – הכל פתוח זה קצת פשטני.

לכן אינטואיטיבית, בלי שהקדשתי לזה הרבה מחשבה, אם אלה שתי החלופות, אני כמובן מעדיף- עיר ללא הפסקה.

אני חושב אגב שתהליך מיתוג שבו אתה מחליף שם - זה לא סוף פסוק. המיתוג בא לידי ביטוי ב-1,001 דברים. אפשר, כפי שאמרת, ולזה אני מאוד התחברתי, לקחת את עיר ללא הפסקה ולהרחיב אותו ממקום של לילה ובילויים וכל הדברים האלה, למקום של עיר ללא הפסקה בכל תחומי החיים, ואת זה מאוד אהבתי, ואז תהליך המיתוג בא לידי ביטוי בשאלה - מה אתה עושה מעכשיו עם המשפט עיר ללא הפסקה בכל אחד מהתחומים ואיך אתה מטפל בו שם. זה דורש בעיני מצגת שלמה - כדי לראות לאן לקחת את זה. אבל בין שתי החלופות האלה - הכל פתוח - לי זה נראה פשוט.

גב' אבי-גיא:

אני חוזרת על מה שאמרת קודם, ואני מציעה לחברים לנסוע בשד' רוקח ולראות - אולי זה היה נסיון, שלטים גדולים - מוארים ששם כתוב - עיר פתוחה. אולי תל-אביב יפו - עיר פתוחה. אני ידעתי שתהיה ישיבה כזאת, ואני הבנתי שזה הסלוגן המוצע, זה לא אומר שזה מוחלט. פתוח - לי זה מזכיר את קרובים-קרובים עם תנה מרון, פתוח. כלומר, אם כבר, צריך להכניס את השם עיר, כמו שאתה נתת ובצדק - פריז - עיר האורות, ניו-יורק - עיר התפוח הגדול.

מר עמית משיח:

לא. זה לא ניו יורק התפוח הגדול, זה - THE BIG APPLE.

גב' אבי-גיא:

יודעים כבר שזה ניו-יורק. הכל פתוח - אם כבר זה עיר פתוחה, כפי שאני ראיתי את זה בחוצות. אתה אומר שאתה לא יודע את זה, דווקא הרקע של זה לא נראה כל כך, הוא די מקושקש ומבולגן.

מר עמית משיח:

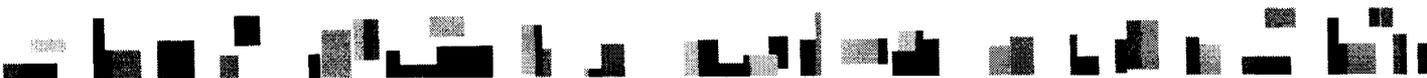
עכשיו אני בטח לא יודע מזה.

גב' אבי-גיא:

אני מציעה לעשות סיור במקום. אדוני המנכ"ל - תלך לראות את זה, הרי מישהו אחראי לתלות את זה. זה לא רע - עיר פתוחה.

מר גלעדי:

בנושא של מיתוג העיר, למעשה משנות ה-80 מדובר על עיר ללא הפסקה. אולי היתה תחושה שהעיר הופסקה או היתה איזושהי פעילות של הפסקה של העיר, אולי, במהלך השנים האחרונות. אבל אם אנו נבחן את תל-אביב במהלך 5 או 10

השנים האחרונות אנו נראה שהיא לא הפסיקה, ולמעשה היא חידשה את פניה בהרבה מאוד מובנים. כמעט בכל תחום שאנו נוגעים בו- אתה רואה בו שינוי שהוא למעשה משמעותי משנות ה-80. זה טוב שאנו חיים על נוסטלגיה וטוב שאנו רוצים להשאיר באיזהשהם מונחים שמזכירים את העבר, אבל אני חושב שלאחר 20 שנה שבהם מלווה אותנו מותג מסוים, יש צורך גם לנסות ולרענן אותו. והעיר הזאת היא עיר שהיא גם רעננה, גם צעירה וגם מבוגרת, ולכן אני חושב שהיום, לאחר תקופה מאוד ארוכה, שהעיר הזאת שינתה את פניה, כפי שאמרתי, כמעט בכל תחום, יש צורך באמת לתפוס תפיסה מחודשת ולנסות למתג אותה בצורה האמיתית שלה. אני לא בטוח שהסיסמא יכולה להיות- הכל פתוח.

מר זמיר:

אני מסכים אתך. ההערה שלי היתה בין שתי החלופות.

מר גלעדי:

אני לא בטוח שהסיסמא- הכל פתוח היא הסיסמא הנכונה. לדעתי צריך לחבר לה גם עיר, כלומר- צריך לחבר משהו לנושא העיר, כדי להביא בסופו של דבר באמת את הפתיחות שיש בה, את המורכבות שיש בה. להשאיר עם הנוסטלגיה- אנו לא ירושלים. אנו נמצאים בעיר שהיא למעשה המובילה בתחומים אלה במדינת ישראל.

גב' דיין:

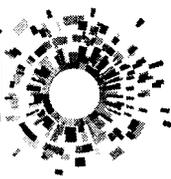
אני רוצה להגיד, אולי במונחים גאומטריים: עיר ללא הפסקה- שכל הדברים הטובים נאמרו, ועובדה שזה החזיק, כלומר- יש רק דברים טובים להגיד על הסלוגן הזה עד עכשיו. זה סלוגן, זה לא בהכרח מיתוג. עיר ללא הפסקה- תרשים הזרימה של זה הוא מעגלי. כלומר, תחשבו על כל דבר גאומטרי-תחזרו למשהו שהוא מעגל. ללא הפסקה- זה מעגל שחוזר על עצמו, אותם דברים ללא הפסקה. לעומת המושג של פתוח, תל-אביב יפו, הכל פתוח, אני מסכימה שהכל פתוח לא עומד בפני עצמו, זה צריך לבוא קודם כל עם שם העיר, ואז מסתמן מזה משהו שהוא ליניארי, שהוא לא מעגלי אלא הוא פתוח, הוא קווים שהולכים החוצה. כי המושג הזה פתוח- לעומת המושג של מעגל שהוא מושג סגור. לכן אני חושבת שלא משנה למה מחברים את זה:

הדבר האחד- זה שהייה במקום- טובה ככל שתהיה.

והדבר השני הוא קיים פוטנציאל, הוא קדימה, הוא הסתכלות לאופקים חדשים- שאף מעגל לא יכול לכלול אותם. הדברים כמובן טמונים בפיתוח של זה וגם בדברים החזותיים, אבל אני חושבת שבבסיס ומבחינת מה זה עושה לאדם בראש, ההבדל בין שני הדברים זה בדיוק ההבדל בין מעגל לקו מתמשך. אני חושבת שצריך להזהר מדבר אחד: המילה פתוח, בשפות שונות- יש סכנה שמתרגמים פתוח למתירנות.

גב' להבי:

מתירנות. הכל מותר.

גב' דיין:

הכל מותר. יש בזה משהו שהוא אמנם צעיר ונחמד, אבל שוב- תלוי למה מחברים את זה. צריך להיות בראש- למה מתחבר העניין פתוח. זה לא רק פתוח במובן הטוב, זה גם הכל מותר. והיתר נזהרת, ולא לתת שיקחו על זה טרמפ- כל מיני דברים שאנו לא רוצים שיהיו מזוהים עם תל-אביב, בכל אופן הם לא המאפיינים העיקריים של תל-אביב.

מר זמיר:

זה באמת לא מתרגם טוב.

גב' דיין:

עיר ללא הפסקה- זה במיוחד לא טוב.

מר זמיר:

עיר ללא הפסקה זה עיר WITHOUT A STOP.

גב' דיין:

לא, זה לא אנגלית, זה לא WITHOUT A STOP.

מר לדיאנסקי:

חברים, אני אתחיל בזה שאני חושב שאף אחד לא חשב לרגע שנוכל להסכים על איזושהי סיסמא, שהרי לכל אחד ואחת יהיה מה לומר על סיסמא כזו או אחרת. אתה בעד ואני נגד, ואני חושב שלסכם על סלוגן אחד זה דבר מאוד מאוד קשה.

מר ספיר:

לא בטוח.

מר לדיאנסקי:

עניינית לעולם לא נוכל להסכים על סיסמא או פורמאט אחד. מה שהיה לי חסר במצגת זה דווקא ההיבט של חו"ל. אני חושב שאחד הדברים שיותר מעניינים, לפחות אותי, בהקשר של שנת ה-100, זה לנסות ולחשוף את תל-אביב יפו לכמה שיותר אנשים בעולם- שירגישו צורך לקום ולנסוע לכאן, דווקא לכאן. נכון שיש בזה גם את השיקול הבטחוני, ותל-אביב לא מנותקת מהמציאות הבטחונית של ישראל, אבל באיזהשהו מקום אני חושב שזה הדבר הנכון להזכיר ולהבליט, ולי זה היה חסר.

זה דבר ראשון.

דבר שני: דיברת הרבה מאוד על הדינמיות, על הפתיחות ועל מעין עיר ללא הפסקה משודרגת, צריך לזכור דבר אחד פשוט: יש פה אנשים שגם גרים. תל-אביב היא לא רק עיר שמכניסה אורחים וקולטת תושבים מזדמנים, היא עיר שיש בה קבוצה לא מבוטלת של אנשים שנולדו פה, גרים פה, מזדקנים פה, וגם – מה לעשות, ילכו לעולמם בעיר הזו, והיה לי קצת חסר העניין של –

תל-אביב זה גם הבית שלי, כלומר- אני גם חי פה. אני לא רק נמצא פה באיזשהו STRESS מתמיד של בילויים ודברים דינמיים, וחופש. שישי שבת בתל-אביב- מי שתל-אביבי, מרגיש מה זה

תל-אביב באמת. יש פה שקט, יש פה שלווה, יש פה באמת איזהשהו סוג של איכות חיים. אני גר בשכונה שתמיד שבאים לשם אומרים- מה זה? תל-אביב? מעוז אביב, זה כמו קיבוץ. לא מבינים שכן- תל-אביב- יש בה גם אזורים שבהם זה לא רק הללא הפסקה.

אני לא יודע מה הכוונה של ראש העיר ושל העירייה לגבי התכנון- מתי מתחילי לעבוד על המיתוג הלכה למעשה, מתי מכניסים אותו לפועל, מה התכנית של לוח הזמנים לגבי העניין הזה. צריך לקחת בחשבון ש-2009 היא שנה לא פשוטה. יכול להיות שקצת פספסנו את הרכבת לגבי חגיגות ה-100 בכל מה שקשור למיתוג, אם כי יכול להיות שאני טועה, ואני אשמח לקבל הסבר פרוט או הסבר לגבי מתי הכוונה היא להכניס את העניין המיתוגי. אני הייתי רוצה לדעת גם כמה זה יעלה לנו. ראש העיר דיבר קודם כל שינויים בכל מה שקשור לניירת, זה תהליך מאוד מאוד ארוך ומתמשך, השאלה היא כמה זה יעלה באמת לקופת העירייה.

גב' להבי:

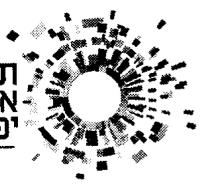
היה לך שקף שאמר- מאיפה אנו יוצאים לדרך, כלומר- מה המוטיב המרכזי. וכאשר הצגת אבולוציה מול טרנספורמציה- אני מעדיפה טרנספורמציה. וכשיברת על מה שהביא אותנו לאבחנה של טרנספורמציה-שזה אפשרויות, הרבה יותר מדבר אלי באופן אישי-אפשרויות מפתות. זו שפה אחרת. ואני חושבת שתל-אביב מאוד בשלה לשפה של טרנספורמציה, זה מה שמוביל את חיי האזרחים שלה, וכשאומרים- הכל אפשרי, זה לא כמו- הכל פתוח.

מר עמית משיח:

את מדברת על המהות או על הסיסמא?

גב' להבי:

אני מדברת על המהות. אני מדברת על המהות- כי סלוגן זו תוצאה של מהות. הסלוגן זה בחוץ. זה מעניין אבל זה התוצר הסופי. אם אתה שואל אותי- איזו מהות יותר מקובלת עלי בהסתכלות, מהות של טרנספורמציה לפני מהות של אבולוציה, מהות של אפשרויות לפני מהות של הנאה. הנאה זה כבר PASSE. אנו לא נהנתנים היום, אנו חיים בספירה אחרת.

ונכון, אני חושבת שהניתוח שהוביל אתכם לסיסמא השניה הוא נכון יותר, אני רק חושבת שהסלוגן-התוצאה היא לא מספיק טובה. ואני אתן לך משהו משל עצמי. אחת הסיסמאות שמובלת היום על ידי מתנגדים נגיד, זה עיר פתוחה ליום. בהמון מצגות כאלה שאני רואה, אני רואה את המושג- עיר פתוחה, והיא לא פתוחה לנו, היא פתוחה לאחרים, וזו שאלה.

לכן אני אומרת- המקום שממנו באתם הוא נכון, את הסלוגן עוד צריך למצוא, ובמקום אחר- שבאמת מתחבר לדברים שהעירו פה- כדי שאנו נרגיש שהאפשרויות הן שלנו. אנו מארחים את כולם כל הזמן, פתוחים לכולם, זו מנטליות – להיות פתוח, אבל אנו קודם כל רוצים להרגיש- שקודם כל האפשרות היא שלנו, לפני שאנו פתוחים לכולם.

מר ספיר:

אני רוצה לומר, וטוב שדיברת לפני: אני חושב שאני די מסכים עם מה שאמרת. תל-אביב מבחינתי זה עיר שכל אחד יכול לקבל בה מה שהוא רוצה. כלומר, אם אתה רוצה משהו מסוים, כל אחד באופן אישי יכול לקבל כל מה שהוא רוצה. זה בעצם מה שמייחד את תל-אביב, בניגוד להרבה מאוד ערים בעולם.

הסיסמא שאתם מציעים היא סיסמא טובה לגבי מגוון האפשרויות שפתוחות, אבל עדיין היא סיסמא סטטית: הכל פתוח, זה מצב נתון, מצב סטטי. אין בו קצב, אין בו ריתמיקה, אין בו את החיות של העיר. זו בעצם סיסמא שעומדת בפני עצמה, זה מצב נתון- הכל פתוח. מה שבשילי תל-אביב- זה עיר דינמית, עיר עם קצב, ו"עיר ללא הפסקה"- נותנת את החיות הזאת.

לכן אני חושב שבין שתי החלופות האלה- היתי מעדיף את "עיר ללא הפסקה". בגלל הקצב, בגלל הדינמיות, בגלל הריתמיקה של העיר. כך אני מרגיש.

מר להט:

קודם כל אני רוצה לומר ש"האשם הראשוני" לא היה אבא שלי אלא בני כהן- שהיה היוזם של הסיסמא הזאת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל זו היתה מערכת בחירות שבה הוא אימץ אותה.

מר גילצר:

צ'יץ' אימץ אותה אחר כך, זה היה קודם של העמותה לתיירות.

מר להט:

בסופו של עניין- לדעתי הסיסמא- הכל פתוח היא סיסמא לא טובה. כמו שנאמר פה, ואני לא רוצה לחזור על זה, אם אלה האופציות, אני היתי הולך על האופציה הראשונה, שיש בה יותר דינמיקה. עיר ללא הפסקה זה לא רק עיר שהעסקים פתוחים בה, עיר ללא הפסקה זה עיר מתחדשת כל הזמן וזה היופי שלה. לכן, מבחינתי- בין שתי האופציות אני בטח מעדיף את עיר ללא הפסקה. כפי שנאמר פה קודם- יש הבדל בין מיתוג לבין לוגו. הסיסמא צריכה להיות "עיר ללא הפסקה", ואיך למתג את העיר זה סיפור אחר. אבל אני חושב שעיר ללא הפסקה זה דבר שכבר השתרש בעולם וזה דבר מאוד חשוב מבחינת תיירות. ומאוד חשוב מה שחושבים עלינו באירופה ובארה"ב, ושם המותג הזה של עיר ללא הפסקה בהחלט תפס, וזה אחד המאפיינים הגדולים של תל-אביב. אנשים שבאים הנה מחפשים את הדינמיקה הזאת. לכן, אם אני צריך להחליט- אני בהחלט בעד עיר ללא הפסקה, כאשר כפי שאמרת- המיתוג זה סיפור אחר.

מר עמית משיח:

וצריך לפתוח אותו.

מר להט:

מבחינת החופש, מבחינת הפתיחות.

גב' להבי:

זה לא שהגענו לסלוגן. סלוגן זה תוצאה של קונצפט, השאלה היא מה הקונצפט שאתה חושב כנכון.

מר להט:

כפי שאמרת, אני לא חולק על המהות, על כך שדברים משתנים, ותל-אביב בשבילי זה חופש, זה דינמיות, תל אביב בשבילי זה באמת הכל. אבל הכל פתוח זה משהו סתמי.

מר זמיר:

אני מרשה לעצמי לומר שאם לא היו סלוגנים בסוף- היית מקבל את קונצפט ב', עם פוש קל לדינמיות של העיר. התפוח הגדול זה TRADE MARK, עיר האורות זה-TRADE MARK, פריז היא עיר שיש בה תאורת רחוב. אגב, עיר ללא הפסקה וגם הכל פתוח-זה מסרים שבאמת מוכוונים הרבה יותר פנימה, לתוך העיר, וגם לפריפריה הקרובה, וזה לא מדבר בשום צורה על הייחוד של תל-אביב ברמה הבינלאומית.

מר עמית משיח:

סליחה על שאולי אני פותח פה מורסה, אבל כל הדבר הזה של הייחוד של תל-אביב ברמה הבינלאומית- זה דבר שצריך לקחת אותו מאוד בפרופורציה. אני חושב שהעבודה שעושים ברמה הבינלאומית היא עבודה מאוד חשובה, אבל יעבור זמן רב עד שתל-אביב ברמה הבינלאומית תהיה בליגה של ערים מובילות בעולם.

קריאה:

אתה מעליב פה חדר שלם.

מר עמית משיח:

אני לא רוצה להעליב חדר שלם, אני חי בעיר הזאת, זו עירי האהובה, אני חי בה הרבה מאוד שנים, אבל אני אומר- אם אנו מכוונים למטרות, בואו נכוון קודם כל למה שנראה יותר בר השגה.

מר זמיר:

אני רק אומר שגם לטווח ארוך- בתהליך מיתוגי- צריך לראות מה היעד גם מבחינה בינלאומית, ולכוון לשם מבחינת איך העיר הזאת תתפס בעולם. כי כאשר אתה אומר- הכל פתוח, אתה יכול להגיד את זה טכנית גם על חולון, על סביון ועל לרנקה.

גב' להבי:

מה העניינים? הכל פתוח.

מר זמיר:

עיר האורות אתה לא יכול להגיד, חוץ מעל נתניה, על שום מקום בישראל.

מר עמית משיח:

אם אני הייתי בא לכאן ואומר- התפוח הגדול, הייתם זורקים אותי מכל המדרגות. העיר עצמה והפעילות נותנת את המשמעות לאורך שנים.

אבל, אם אני מקשיב טוב לדברים שנאמרו, אני שומע פה בעצם שני דברים שונים. אני שומע מצד אחד שאסטרטגיה של אפשרויות, של פתיחות, ופתיחות היא פעמיים- פעם אחת פתיחות של עיר אל התושבים, ופעם שניה- אפשרויות של פתיחות עבור כל אחד מהתושבים- אני יכול לעשות מה שאני רוצה עם החיים שלי בעיר הזאת, ואני שומע שכאסטרטגיה- זה כיוון שאתם מעדיפים אותו כמעט באופן גורף.

הדבר השני שאני שומע זה שיש כאן חשש גדול לוותר על "עיר ללא הפסקה" כי בכל זאת "עיר ללא הפסקה" זה סלוגן שגם מטיב לבטא את הדינמיות של העיר הזאת, וגם באמת השתרש, ולפעמים אנו אומרים- זה כבר עובד, בואו נעשה FINE TUNING במקום להחליף עכשיו.

במקום הזה אתם תצטרכו לקבל החלטה- האם אנחנו נשארים עם "עיר ללא הפסקה" וברמה של אסטרטגיה ושל מה שהעיר אחר כך תצטרך לעשות- מרחיבים את "עיר ללא הפסקה" לתחומים חדשים, או מצד שני- האם אנו בוחרים באסטרטגיה השנייה ואנו הולכים להביא לכם סלוגנים חדשים. זה מה שאני הבנתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מאוד שמח על הדיון הזה, ואני מודה לכם על ההצגה ועל כך שפתחת את ה-BRAIN STORMING הראשון הזה. מובנה בתוך הדיון הזה מצב של אי נוחות וא-סמטריה. א-סמטריה שבדרך כלל היא טבעית ומובנת- בין מה שאנו רגילים אליו, חיינו אותו והיה חלק משגרת חיינו, לבין משהו חדש- שמאתגר אותנו לאיזושהי חשיבה קצת אחרת מול דבר שנראה לנו חלק מחיינו. עם "עיר ללא הפסקה" אנו חיים כולנו, ולגבי כולנו- היא חלק מחיינו. זה לא משנה שזה התחיל משנת 1982 כי מאז עברו 26 שנים, וגם עבורי זה מחצית מחיי, ואצלכם זה כל חייכם. אבל שני דברים צריך לזכור: "עיר ללא הפסקה"- מעולם לא הוחלט שזה המותג של העיר הזאת. העיר הזאת מעולם לא הלכה עם המותג הזה, אלה קיבלה אותו כתאור מצב של מה שהיא. זה בעצם מה שהיה. לגבי האמירה שנאמרה- זה לא נכון. לגבי מה שנעשה כאן לגבי העניין של "עיר ללא הפסקה", היה צורך להבהיר ש"עיר ללא הפסקה" או עיר ש-NEVER SLEEPS, זה לא אומר שזו עיר שתושביה לא יכולים לישון. שהעיר חיה ללא הפסקה, אבל כל אחד צריך שתהיה לו גם הפסקה. זה לא נותן היתר שמשום שקוראים לה עיר ללא הפסקה- אתה לא תאפשר לי לישון. זו האמירה שהיתה פה, וזה היה השינוי הגדול בתפיסה ובאמירה. כלומר, לאפשר לעיר להיות ללא הפסקה, לפעול באופן חופשי, לעשות הכל, אבל באיזונים שמאפשרים לכל אחד לחיות את חייו. זה הדבר האמיתי. אני שמעתי פה איזו דיכוטומיה, איזו התנגשות בין ההרגשה שקונצפט ב' הוא הקונצפט האמיתי. כך שמעתי בין השורות, קונצפט ב'- בעצם הוא נכון, זאת העיר, אבל רגע, קשה לנו להיפרד מ"עיר ללא הפסקה".

מר זמיר:

לא. המילים פחות קריטיות, אבל קשה לנו להיפרד מסלוגן שישדר גם את הדינמיות של העיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני אומר שאם מישהו עוצם את העיניים ומנסה להתנתק ממה שהוא מאוהב בו, כי גם אני מאוהב ב"עיר ללא הפסקה", גם אני חי ב"עיר ללא הפסקה", גם אני עומד לפני תיירים ומדבר על "עיר ללא הפסקה". גם אני -כשאני מופיע בארה"ב ונכנס לאיזהשהו מקום, אני מדבר על עיר ללא הפסקה. אני חי את זה גם כראש העיר הזאת וגם כאזרח בעיר הזאת- כמה שנים. אבל יש פה דבר שבין מה שאני רגיל אליו, ויש לי בעיה - איך אני נפרד ממנו.

ואז מגיע העניין של הכל פתוח, ואני פתאום מנסה למצוא את הפגמים בהכל פתוח- כאילו –הכל פתוח הוא לא דינמי לא נכון.

מר זמיר:

זה לא שהוא לא דינמי, הוא לא מוצלח באופן מיוחד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני הייתי נזהר מלחסל. החיים בנויים כך שאני יודע לחסל לעצמי פרשיות באמירות מוחלטות בשלב מוקדם. תנסה לא לסגור את השער. אל תסגור את השער, תשאיר לעצמך את האפשרות לחשוב ולחבר את "הכל פתוח" להרבה מאוד דברים אחרים. ופתאום יתברר לך, וגם אני עברתי את זה, כי היה לי קשה. וכל העכבות שאתה העלת היו גם אצלי, החל מהשיר- הכל פתוח, ואני יכול למצוא לך מיד בכל דבר, כמו שאני יודע למצוא גם לעיר ללא הפסקה, וגם לגבי מה שאתה אמרת- עיר האורות בארץ זה רק נתניה, ולא התכוונת לקונוטציה חיובית כשאמרת את זה. לכן אני לא לוקח כאן החלטה. שמענו כולנו, ואני לא רוצה כרגע להגיד שום דבר, אני יודע לחיות עם זה ובלי זה. אני יודע רק שגם לגבי "עיר ללא הפסקה" מעולם העיר לא עברה תהליך של מיתוג.

גב' אבי-גיא:

אולי הגיע הזמן?

כשיש דבר טוב- למה להחליף אותו? אפשר לעשות לזה מיתוג. אני חושבת שעיר ללא הפסקה מול האלטרנטיבה השנייה, נותנת תשובה מאוד יפה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

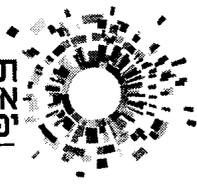
עיר ללא הפסקה- זה לא מיתוג.

רציתי להגיד עוד דבר שנאמר כאן בעוצמה גדולה והוא פשוט לא נכון. ברגע שאתה שם את המילה "עיר" בתוך העניין- אתה הפסקת עם המיתוג אתה בעצם הפסקת עם המיתוג, אין לך מיתוג. זה סיסמא, זה לא מיתוג. כי היכולת בתפיסת העולם היא היכולת לחבר את זה ללא המילה עיר. לחבר את החינוך, לחבר את התרבות, לחבר את זה להרבה נושאים ערכיים מבלי שאתה מחבר את המילה עיר לסיסמא.

מר לדיאנסקי:

אתה יכול להגיד- תל-אביב יפו- ללא הפסקה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני חוזר עוד פעם: אם תשים תל-אביב יפו- לא יהיה לך מיתוג. אם שמת- עיר, לא יהיה לך מיתוג. אתה צריך אמירה פתוחה ולא אמירה סגורה- שמחברת את זה לעיר תל-אביב יפו.

מר ספיר:

גם ל-הכל פתוח הם שמים- תל-אביב יפו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא.

מר ספיר:

אפשר את השקף הקודם?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא.

מר עמית משיח:

זה לא סלוגן.

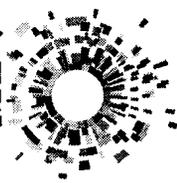
מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מסביר- זה בדיוק העניין.

עיר ללא הפסקה זה משפט, הכל פתוח – זה משפט. לא – עיר הכל פתוח, ללא הפסקה זה פתוח, לא – עיר ללא הפסקה- זה פתוח. אם היה – ללא הפסקה- זה היה פתוח. ברגע ששמת עיר ללא הפסקה- זה לא פתוח. אני מנסה לחדד את העניין. אם אתה אומר שצריך לחבר לזה- עיר, או תל-אביב יפו, זה בדיוק העניין שלא צריך. זה בדיוק כמו שלגבי התפוח הגדול, אתה לא בא ואומר- ניו-יורק- התפוח הגדול, אומרים – התפוח הגדול. זה בדיוק כמו שלא באים ואומרים- פרטנר זה אורנג'. לא ראית בשום מקום- פרטנר זה אורנג'. כאשר אתה אומר- אורנג', עולה לך מעצמו שאורנג' זה פרטנר, מפני שמתגו את פרטנר דרך הכתום.

לכן אני מנסה להסביר לכם- שזו בדיוק הבעיה- איך נפרדים ממוסכמות, מקיבועים, מדברים שאנו חיים אתם בתוך התהליך הזה. ולכן- חשוב מאוד להבין שזה בדיוק לא העניין- שצריך עיר לתוך העניין. אילו הייתם אומרים לי- ללא הפסקה, בלי הפסקה.

מכל מקום, אני מציע שעדיין תנסו לישון על זה, תנסו לחשוב על זה.

אני עדיין חושב ואומר –תל-אביב יפו בשנת ה-100 שלה תחייה ותצליח גם עם זה וגם עם זה, יש לה סיסמא יפה שהיא חייה אתה כבר 26 שנה. מי אמר- משנת 1982?

מר עמית משיח:

אני . בדקתי את זה.

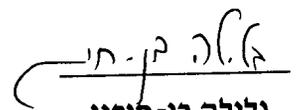
מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מכל מקום, אני מציע שנישן על זה. אנו לא נדרשים לקבל בעניין זה החלטה כאן ועכשיו, ואנו יודעים שאנו דנים בעניין הזה ונצטרך לעשות החלטה, אבל שום דבר לא בוער. לגבי העלות- זה תלוי בקצב ובעלות שאנו נחליט עליהם.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה

